

piac

Orovec Kristina fordítása

elmész a piacra és kérsz fél kilót
ő meg már méri is neked a 20 dekával többet és kérdezi, hogy mehet-e
akkor, amikor már az egészet elcsomagolta
a mérleg mindig a gyümölcshalom mögé van rejtve, hogy ne lásd a
számokat
és még egy almát nyom a kezébe
és azt mondja
„ez a tiéd, szééépségem”
és úgy tűnik, még jól is jártál
de amikor hazaérsz, rádöbbsz
hogy a négyszeresét fizetted

és akkor te vagy a bűnös mert mindig elfogadod az almát a kígyótól

anti.hermeneutikus

úszás a textus spektákulumában
felejtsd el a termeszek vonulását
a költészetnek érthetőnek kell lennie
úgy írd hogy mindenki megértse
írdál baszkódva
hétköznapi vagy stilizált nyelven
elmélet kritika feminizmus marxizmus
borzalmas konstrukciók
nehéz

nehézkés
csúf ez költészetnek
senki nem érti ezt
a költészet nem gondolkodik a költészet ostoba

áttetsző medúzák úszása
a textusnak áttetszőnek kell lennie
birtokolni a kulcsot
amivel mindenki kizárhatja ami alant van a dinnye mélyén
mindenkinek meg kell értenie
éreznie jó vagy rossz ízű

úszás a textus tengerében
az obskúrus sziklák odalenn cápákra hasonlítanak
félek nehogy leharapják a lábam
nehéz
nehézkés
csúf ez költészetnek
a parataxis elmerül a képernyőbe
kapjátok be ez
nem megérteni való

épületek közötti állóképek

sárga bútordarabokkal
beköltöztünk a vár alá
az óváros gödrébe
a hódok tavára
ott éltünk néhány sárga éven át rágtuk a papírt
összetörtünk hat tényért és még több narrációt
macskák jöttek s mentek, csak a Macska nevezetű macskánk
maradt meg s aludt a lábunkon
mert felhizlaltuk és simogatnivalóvá szelídítettük

minden formalista nő olyan formát lát ebben, mely több mint forma

én jelena andelovskát látom amint kanapét cipel a hátán
úgy megy be a közeli épületbe

elmegyek a
kaszárnyába
a házikóba melynek nincs egyetlen saját szobája sem
tömegszagot áraszt
a tényérből zajos cikcakk hangok meredeznek
minden hang először forte majd fortissimo majd egymást túllicitálva
egyre erősebb és erősebb
huszonhat órán át tart az előadás melyben próját esznek
majd újra

j. és én is az írást tanulmányozzuk
ő elmegy a napos rakpartra és nézi a mezítlás embereket a felhős part-
oldalon
én a külvárosból integetek neki

elhagyatott ház a központban
megszállták a szellemek
kulcsosomókkal jönnek-mennek
egyszer elvitték a gitárerősítőnket is
és beszartak a végtelen ürességbe nem húzták le a vizet kiugrottak az
ablakon
rózsák nőttek a ház körül és várták a kotrógépet mely bármely pillanat-
ban megérkezhetett mindent
simogatnivaló felületté szelídíteni
arra gondoltam vajon hol a szürke Macska macska
talált-e barátnőket a vár alatt?
találkozott-e jelena macskájával csütörtök délután?

később olyan kicsi lett a lakás mint egy kölesszem
nagy kék pilates-labdával a közepén
és szemöldökcsipesszel a kezemben a szemöldökcsipesz a legtürele-
sebb barátnő
majd megint ház és a külváros
nedvességtől megfeketedett falak
ablak melyre soha nem tűz napsugár
fagyiszínűre meszeltük a szobát és megköszöntük a főbérlőknek hogy
érett formákat szedtek nekünk a kertből
megettünk még néhány millió betűt hagytuk a szerelmet kicsírázni

költözünk
a 68-as lakásba
darwin galambjai üdvözölnek bennünket vili jobban szereti a szomszédokat a rokonoknál
a lakásnak több utcája is van
a kacagó galamb még kicsi és nem tud repülni
a mérnök galamb hordja neki az ételt
alig várom hogy megmutassam jelenának a virginia woolf utcát az új lakásban

ahol formák nőnek
nőnek a kisgalamb szárnyai
nő a köleskása a ringlin
fotel nő ki a falból hangosan kacag a roló

integetek jelena barátnőmnek, huszonhat épületen és hétszázhatvankét ablakon át

integetek neki
a ringlin áll az odaégett köleskása nicsak, nő a Macska macska is (va-lahol a sárga geográfiában)
még több betű nő ki a falból
termékeny hely ez képernyők néznek ránk mindenhol
a dialektikus galamb átrepül a nomád tájon
és látja jelenát ahogyan útra készülődik